

K problematice evidenčního listu vrhu štěňat psa podle § 7a odst. 5 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, resp. převodního listu štěněte jako „jiného dokumentu“ podle § 7a odst. 2 písm. c) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání

S účinností **od 1. února 2021** vstoupí v platnost novela zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění (dále jen „zákon na ochranu zvířat proti týrání“), a v jejím rámci rovněž povinnost vyplnit evidenční list vrhu štěňat psa. Tato povinnost se vztahuje na chovatele štěňat narozených po 1. únoru 2021.

Právní úpravu obsaženou v ustanovení § 7a zákona na ochranu zvířat proti týrání lze hodnotit jako pozitivní pouze v definici množin obsažené v odstavci 1 tohoto ustanovení. Značná část tohoto ustanovení bohužel zatěžuje zejména (a nikdy pouze) chovatele psů realizujících svůj chov s průkazem původu, kteří veškeré tyto povinnosti plní a je nutno říct, že s identickými informacemi a to hned vůči více než jednomu „nadřízenému subjektu“ (klubu a nadřazeným kynologickým organizacím a na jejich vrcholu Českomoravskou kynologickou unií jako nejvyšším kynologickým subjektem v České republice). Po zhlédnutí veškerých souvisejících dokumentů nelze bohužel dojít k jinému závěru než, že se jedná o legislativní závěr založený minimálně na neznalosti reálné situaci chovu pod záštitou ČMKU a FCI na nadnárodní úrovni.

Je naprosto nedůvodné, aby byla nejširší forma povinnosti vyhotovit a uchovávat evidenční listy atd. stanovena pro chovatele psů s průkazem původu, kteří obdobné povinnosti již plní a to v daleko širší rovině. Bohužel dokumenty, které naplňují požadavky zákona a souvisejících formulářů (především evidenčního listu) použít nemohou, neboť evidenční list je formulářem neměnným.

Není pravdou, že tito chovatelé informují o narozených štěňatech až v momentě, kdy žádají (prostřednictvím klubů) o zápis štěňat a v 3 měsíční lhůtě, neboť chovatelé chovající štěňata s průkazem původu informují klub o jejich narození (tito chovatelé mají povinnost informovat o narozených štěňatech vždy!!!) do 7 dnů od jejich narození a k tomuto je třeba pro úplnost uvést, že tito chovatelé informují již o samotném záměru krýt fenu, vedou knihu odchovů, informují o narozených štěňatech a dalších informacích souvisejících s každým vrhem a u každého vrhu je prováděna kontrola vrhu ze strany klubu nebo prohlídka veterinárního lékaře.

Většina těchto povinností i informací u chovatelů bez PP i nadále uložena není a povinnost předkládat evidenční list na vyžádání příslušného orgánu a rovněž tak hrozba sankcí je nedostatečná za situace, kdy často bude chybět již samotná informace o tom, že chovatel štěňata chová, příslušné informace budou velmi často obtížně prokazatelné či doložitelné, pokud vůbec.

I přes tyto skutečnosti je širší povinnost stanovena pro chovatele s PP, kteří mají povinnost vést evidenční list již při vlastnictví jedné feny, kdežto u chovatelů bez PP je tato povinnost stanovena až od vlastnictví tří fen. Dopad přijaté právní úpravy na chovatele s PP je širší a diskriminační a i přes několikrát pokus o řešení problematiky chovatelů bez PP tato právní úprava i nadále chybí. Pro úplnost je nezbytné uvést, že chovatelům s PP jsou nadřazeny

chovatelské kluby, následují další kynologické subjekty a vše je zastřešené Českomoravskou kynologickou unií, která vede také seznam chovatelských stanic. O chovateli s PP jsou tedy k dispozici veškeré informace, přesto jsou po nich vyžadovány další duplicitní informace, přičemž u chovatelů bez PP totéž ve stejném rozsahu a se stejným efektem i nadále chybí.

Bohužel rovněž sankce mají svůj význam za situace, kdy příslušné orgány disponují potřebnými informacemi a jsou schopny zjištěné informace doložit. Ani po nabytí účinnosti předmětného zákona se nejeví, že by v této věci došlo ke změně současného nežádoucího stavu u chovatelů bez PP. Velmi zásadní je již skutečnost uvedená v úvodu ustanovení §7a odst. 2 zákona na ochranu zvířat proti týrání v části, kde se ve výčtu subjektů, jež stíhají stanovené povinnosti, mimo jiné uvádí „chovatelé, kteří chovají 3 a více fen psa“.... Toto spojení je diskriminačně vztaženo pouze na chovatele bez PP, neboť na chovatele s PP, tedy chovatele, kteří jsou členy sdružení právnických nebo fyzických osob, která se zabývají chovem zvířat (v dikci zákona) se tato povinnost nevztahuje až v případě, kdy chovají 3 a více fen psa, ale v každém případě, nikoliv až od počtu 3 fen.

Další velmi zásadní skutečností je, že dle znění § 7a odst. 2 zákona na ochranu zvířat proti týrání jsou stanovenými povinnostmi zatíženy následující subjekty:

- sdružení právnických nebo fyzických osob, která se zabývají chovem zvířat,
- chovatelé, kteří jsou jejich členy,
- podnikatelé, kteří se v rámci podnikatelské činnosti zabývají chovem zvířat,
- jiné osoby, které se zabývají chovem zvířat za účelem dosažení zisku,
- chovatelé, kteří chovají 3 a více fen psa.

Dle shora uvedeného by tedy nejen povinnost vést evidenci o prodaných a darovaných štěňatech a uchovávat ji po dobu 3 let, ale rovněž povinnost poskytnout novému chovateli informace o dosavadním způsobu krmení štěněte a popis následné péče o ně a povinnost vydat při převodu každého štěněte novému chovateli kopii evidenčního listu vrhu štěňat s uvedením konkrétního převáděného štěněte nebo jiný dokument, který obsahuje stanovené údaje ve vztahu k převáděnému štěněti, stíhala nejen samotné chovatele v pravém slova smyslu, tj. osobu, u které se štěňata narodila a pobývala u ní do doby jejich odchodu k novému majiteli, ale rovněž i chovatelské kluby a nadřazené kynologické organizace, včetně Českomoravské kynologické unie.

Zde není zřejmé, co tímto zákonodárce sleduje za situace, kdy veškeré tyto subjekty mají zákonem požadované údaje k dispozici a tyto subjekty nejsou osobami, u nichž se štěňata nachází. Stanovení předmětného okruhu subjektů se tedy jeví jako naprosto nedůvodné, neodpovídající reálné situaci, systému apod., který je již po dlouhá léta nastavený v chovu zastřešeným na národní úrovni Českomoravskou kynologickou unií a na mezinárodní FCI. Zároveň je nezbytné uvést, že ve vztahu k chovu psů bez PP tato hierarchie v naprosté většině případů chybí (pokud lze vůbec o nějaké hovořit) a chybí často jakékoliv informace o chovech bez PP a přesto i nadále není vůle tuto palčivou problematiku řešit v podobě odpovídající a efektivní právní úpravy.

Pro úplnost je nezbytné uvést, že jako zásadní se jeví rovněž skutečnost, že Českomoravská kynologická unie není ani v případě takto zásadního zákona, jež se týká jejího předmětu činnosti připomínkovým místem. Bohužel nebyla ani oslovena ve věci informací o struktuře, faktickém fungování, dostupných informací apod. v chovu psů s PP. Tato skutečnost se jeví jako nesmírně zásadní, zvláště v případě, kdy zásadním a nedůvodným způsobem zatěžuje chovatele s PP, z jejichž strany jsou předmětné povinnosti již po dlouhou dobu plněny a

přijatá legislativa nevychází z reálného stavu ve fungování chovu psů s PP v České republice.

S ohledem na výše uvedené se jeví jako zásadní, aby bylo o výše uvedených skutečnostech informováno nejen Ministerstvo zemědělství ČR jako předkladatel výše uvedeného zákona, ale rovněž příslušné orgány na úseku legislativně-právním, tj. aby byla vyvinuta veškerá snaha, aby nedocházelo k přijetí takovéto právní úpravy a nedůvodnému zatěžování a diskriminace chovatelů s PP. Nežádoucí nemusí být bohužel pouze tato právní úprava, ale i možný trend, který může tato právní úprava předjímat i do budoucna, který byl již realizován v některých evropských státech.

Závěrem lze shrnout, že novelu zákona na ochranu zvířat proti týrání lze označit za diskriminační, neboť evidentně preferuje bezpapírový chov jedinců před papírovým chovem jedinců, což lze za osoby pohybující se v tomto prostředí označit jako jev nežádoucí.

V Plzni, dne 29. ledna 2021

JUDr. Petr Šlauf